

PROSJEKT TELEMARSKATTEN

Alle vedleggene i papirversjon:

Vedlegg 1 – kattebrosjyre

Vedlegg 2 – retningslinje for behandling av saker om hjemløse katter

Vedlegg 3 – Beslutning: avliving som rutinemessig formeringskontroll hos katt.

Vedlegg 4 – Beslutning: om begrepet dyreholder

Vedlegg 5a), 5b), 5c) og 5 d) Journaler fra Anicura Telemark avd Gvarv

Vedlegg 6a), 6b) og 6c) Journaler fra Anicura Telemark avd Skien

Vedlegg 7 – Flytskjema etter modell Telemarskatten

Vedlegg 8 - Utkast til samarbeidsavtale

Vedlegg 9 – Utkast til skjema for håndtering av katt

Hva skal en god katteholder gjøre?

1. Loven krever at kattene dine er så tamme at det er mulig å hjelpe dem når de er syke/skadet
 - gi nødvendig veterinærhjelp
2. Loven krever at du gir katten din og alt avkom godt tilsyn og stell hele året, hele kattens liv.
 - Er god omsorgsperson - gir mye kos!
3. Loven krever at du tar ansvaret for katten din.
 - Mattilsynet anbefaler kastrering og chip-merking!

Visjon:

Eit samfunn der maten er trygg og dyr har det godt!

Mattilsynet

Mattilsynet her tilsyn med dyr i hele Norge. Vi påsker at kattene dine blir holdt i samsvar med Dyrevelferdsløven.

Din katt—
ditt ansvar!

Har du et forsvarlig kattehold?

- 1) Er katten tam?
- 2) Er katten kastret?
- 3) Er katten id-merket?

02.10.2019 kl 13:22:00:00

vedlegg 1

1 + 1 = 60!

Jeg eier ingen katter, men kattene samles hos meg!

Fører du ulse?

Husk at Dyrevelferdsloven pålegger deg ansvar for stell og veterinærbehandling dersom kattene tror de bor hos deg fordi de finner mat hos deg.

Husk at Dyrevelferdsloven pålegger deg stell, ansvar og veterinærbehandling av kattungeene som blir født på den eiendommen dersom du ikke finner eieren til kattemor.

Katten min bor i uthuset, og den klarer seg selv!

Ingen tamdyr klarer seg selv. Katten er et tamdyr.

Ingen dyr er gratis å holde. Id-merking og kastering er en engangsutgift.

Annens veterinærhjelp koster også penger. Vil du holde utgiftene ned, må du sørge for at kattflokkene ikke vokser.

Hvem har ansvaret for de hjemløse kattene?

Vi har alle et ansvar for dyr som lider nød. Hvis alle katteløse bidrar med å holde kattene sine tamme, kastvorte og id-merket, så blir det svært få hjemløse katter i Norge.

Førlater du katten din, eller unnviker å gi den nødvendig hjelp/veterinærbehandling, så bryter du Dyrevelferdsloven.

«Hver dyrevetnar - bestemt på id-merket og kastvorte, gir oss : seg!»

Styrende dokument	Prosess: Føre tilsyn	Retningslinje
Utarbeidet av: bjsta		Utgave: 3
Sist endret: 29.10.2018	Prosesseier: Karen Johanne Baalsrud	ePhorte saksnr: 2017/45169

Vedlegg 2

Hvordan Mattilsynet behandler saker om hjemløse katter

1. Hva er formålet med retningslinjen?

Retningslinjen skal bidra til at Mattilsynet behandler saker om hjemløse katter på en enhetlig måte i tråd med regelverket. Retningslinjen skal også bidra til at Mattilsynet kommuniserer godt med omverdenen i slike saker.

2. Hva gjelder retningslinjen?

Retningslinjen gjelder saker om hjemløse katter og hvordan Mattilsynet kan, bør og skal behandle slike saker. Med «hjemløse katter» menes katter uten identifisert dyreholder.

Saker hvor dyreholderen er identifisert, behandles som vanlige tilsynssaker. Retningslinjen regulerer ikke hvordan Mattilsynet behandler slike saker.

3. Hvilke regler skal saker om hjemløse katter behandles etter?

Også hjemløse katter har egenverdi. De skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødig lidelse. Dette følger av [lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd](#) § 3 og gjelder altså uansett om dyret har en identifisert dyreholder eller ikke. Hvem som eventuelt har plikt til å gjøre noe etter § 3, må vurderes konkret.

Enhver som treffer på katter som åpenbart er syke, skadde eller hjelpeløse, skal hjelpe kattene så langt som mulig. Dette følger av dyrevelferdsloven § 4 første ledd. Hjelpeplikten gjelder uansett om katten har eller ikke har en identifisert dyreholder.

Enhver som har grunn til å tro at en katt lider av alvorlig omsorgssvikt, skal snarest varsle Mattilsynet eller politiet. At katten er synlig syk, skadet, mager eller forkommen, kan gi grunn til en slik mistanke. Den samme varslingsplikten gjelder hvis det er grunn til å tro at katten blir mishandlet. Dette følger av dyrevelferdsloven § 5 første ledd.

En tilsvarende varslingsplikt gjelder enhver som ser eller får vite at et større antall hjemløse katter er syke, skadde eller er utsatt for annen unormal lidelse. Dette følger av dyrevelferdsloven § 5 annet ledd og gjelder altså bare katterflokker.

Hjemløse katter som avlives, skal avlives forsvarlig med skudd mot hjernen, godkjent elektrisk apparat eller medikament. Dette følger av dyrevelferdsloven § 12 og [forskrift 11. oktober 1998 nr. 991 om avliving av hund og katt](#).

Det er ikke aktuelt å håndheve kravene til dyreholdere i dyrevelferdsloven kapittel II i saker om hjemløse katter. Disse kattene har per definisjon ingen identifisert dyreholder. Det er

derfor ingen som kan pekes ut som ansvarlig for å oppfylle kravene i § 24 om tilsyn og stell eller noen av de andre paragrafene i kapittel II.

Begrepet «dyreholder» er ikke definert i loven, men tolkes på grunnlag av lovens forarbeider. Ifølge den vanlige tolkningen regnes dyreeiere alltid som dyreholdere. Den som eventuelt har eiendomsretten til dyret, er altså dyreholder etter dyrevelferdsloven.

Eiendomsretten og ansvaret som følger med, gjelder selv om katten kommer bort fra eieren. Eiere av hunnkatter eier også avkommet fra kattene. Dette gjelder også kattunger som blir født uten at eieren vet om det. Alle katter er altså i prinsippet eid av noen. Katter regnes ikke som villlevende etter villloven selv om de er født i det fri. Men i praksis kan det være svært vanskelig å identifisere eieren, særlig når kattene ikke er merket.

Personer som ikke eier katten, kan også få status som dyreholder. Dette gjelder personer som fører og tar seg av katten så mye og regelmessig at katten oppfatter personen som en omsorgsperson, oppholder seg i nærheten og forventer å bli føret. Personer, organisasjoner og virksomheter som tar til seg hjemløse katter, blir kattenes dyreholdere. Det gjelder selv om holdet bare er midlertidig i påvente av at kattene skal omplasseres.

Mattilsynet kan føre tilsyn med hjemløse katter og fatte vedtak som er nødvendige for at kravene om dyrevelferd blir oppfylt. Dette følger av dyrevelferdsloven § 30 første ledd.

Problemet med de hjemløse kattene er at Mattilsynet ikke finner noen dyreholdere å rette vedtakene mot. Hvis det heller ikke finnes noen andre å rette vedtak mot, må Mattilsynet vurdere om det er nødvendig å gjøre noe selv for å ordne opp.

Ifølge dyrevelferdsloven § 32 første ledd kan Mattilsynet «selv iverksette nødvendige tiltak» hvis «det er ukjent hvem som er ansvarlig». Mattilsynets beslutninger om å iverksette slike tiltak er enkeltvedtak etter forvaltningsloven. Siden det ikke finnes en kjent dyreholder, vil kravet om forhåndsvarsel og flere andre saksbehandlingsregler ikke være aktuelle.

Enkeltvedtak om å iverksette tiltak skal imidlertid formuleres skriftlig og begrunnes etter forvaltningsloven § 23, § 24 og § 25. En dyreholder som dukker opp etterpå, har alminnelig klagerett etter forvaltningsloven.

Mattilsynet og politiet kan fange inn kattene og ha dem i midlertidig forvaring etter dyrevelferdsloven § 32 annet ledd. Beslutningen om midlertidig forvaring er også et enkeltvedtak. Ifølge tredje ledd skal forvaringen ikke vare lengre enn nødvendig. Så lenge det ikke melder seg en dyreholder, blir det ikke aktuelt å vurdere om kattene skal leveres tilbake til noen.

Mattilsynet må vurdere om kattene i midlertidig forvaring skal avlives eller omplasseres. Beslutningen er et enkeltvedtak.

Virksomheter som omplasserer katter, skal blant annet melde fra til Mattilsynet om driften, gjennomføre helsetiltak og vurdere om dyrene er egnet til å omplasseres. Dette er fastsatt i [forskrift 11. august 2015 nr. 958 om omsetning og midlertidig hold av dyr](#). Forskriften stiller tilsvarende krav til dyrepensjonater.

4. Hvem skal Mattilsynet samarbeide med i saker om hjemløse katter?

Mattilsynet skal samarbeide med

- lokale virksomheter som fanger inn katter
- lokale virksomheter som tar imot katter for å stelle og eventuelt omplassere dem
- dyrepensjonater som kan ta imot hjemløse katter

Mattilsynet bør bare samarbeide med virksomheter som har sendt Mattilsynet melding i samsvar med forskriften om midlertidig hold § 3. Mattilsynet bør ikke samarbeide med virksomheter som Mattilsynet har tilsynssaker mot.

Mattilsynet bør ha et godt samarbeid med politiet, også når det gjelder hjemløse katter. Politiet kan avlive dyr i nødsituasjoner og ta dyr i midlertidig forvaring.

Hvis det kan hjelpe, bør Mattilsynet også samarbeide med kommunen i saker om hjemløse katter. Mange kommuner kan være interessert i at slike saker blir løst av hensyn til helse, miljø og orden.

Kommunen kan gripe inn overfor hjemløse katter hvis de skaper helse- og miljøproblemer. Hjemmelen for dette finnes i folkehelseloven og forskriften om miljørettet helsearbeid. Det skal mye til før kommunene kan og vil bruke denne hjemmelen.

Mattilsynet kan i noen tilfeller ha hjemmel til å fatte vedtak overfor kommunen som eier av grunnen der hjemløse katter samles.

5. Når skal Mattilsynet reagere?

a) Når Mattilsynet får bekymringsmelding om hjemløse katter

Mattilsynet skal vurdere saken hvis noen melder fra om at en eller flere katter ikke har det bra.

Hvis noen er navngitt som dyreholder i bekymringsmeldingen, skal saken følges opp som en vanlig tilsynssak.

Mattilsynet eller noen fra dyrevernemnda skal oppsøke de hjemløse kattene etter punkt 6 bokstav a hvis bekymringsmeldingen gir god grunn til å mistenke at de står i fare for å lide unødig. At kattene er hjemløse er i seg selv ikke god nok grunn til en slik mistanke. Opplysningene i saken må gi Mattilsynet sterkere grunn til mistanke.

Opplysninger om kattens tilstand kan gi tilstrekkelig grunn til mistanke om fare for unødig lidelse. Det er som hovedregel god grunn til slik mistanke hvis opplysningene tyder på at kattene er

- syke
- alvorlig skadde
- underernærte
- høydrektige
- så unge at de fortsatt er avhengige av mora

Omstendigheter som været og årstiden kan gi sterkere grunn til mistanke. Katter som lever utendørs når det er kaldt eller vått, kommer lettere i fare for å lide unødig. Dette betyr ikke at Mattilsynet skal følge opp alle hjemløse katter om vinteren.

b) Når Mattilsynet får innlevert hjemløse katter

Mattilsynet skal vurdere saken når noen leverer inn katter til Mattilsynet.

Det første som må vurderes, er om noen kan identifiseres som dyreholder etter punkt 6 bokstav b. Hvis en dyreholder identifiseres, skal saken følges opp som en vanlig tilsynssak. Hvis det ikke er nødvendig med tilsynssak, skal Mattilsynet levere katten til dyreholderen.

Hvis det ikke identifiseres en dyreholder, skal Mattilsynet behandle saken etter punkt 6 bokstavene c, d, e og f.

6. Hva kan og bør Mattilsynet gjøre?

a) Oppsøke, fange inn og ta hånd om katter

Hvis bekymringsmeldingen gir god grunn til mistanke om unødig lidelse, må Mattilsynet finne ut om mistanken kan bekreftes. Mattilsynet eller noen fra dyrevernemnda må derfor oppsøke kattene for å finne ut hvor mange de er og hvilke individer det dreier seg om.

Når kattene er funnet, må det vurderes om det er nødvendig å fange dem inn. Mattilsynet kan la være å fange inn kattene hvis mistanken om unødig lidelse kan avkreftes bare ved å observere dem.

Hvis det er nødvendig å fange inn kattene, skal Mattilsynet sikre at det skjer uten å påføre kattene unødige belastninger. Hvis det er nødvendig å bruke fangstbur, kan Mattilsynet be om bistand fra virksomheter som fanger inn katter.

Katter som ikke avlives umiddelbart, må tas hånd om på forsvarlig måte inntil Mattilsynet har bestemt hva som skal gjøres med dem. Hvis det er nødvendig, skal Mattilsynet sette kattene på et dyrepensjonat eller overføre dem til en omplasseringsvirksomhet. Mattilsynet må inngå avtale med dyrepensjonatet eller omplasseringsvirksomheten om den midlertidige oppstallingen.

Mattilsynet skal fatte enkeltvedtak om å fange inn og ta hånd om kattene som en midlertidig forvaring etter dyrevelferdsloven § 32 annet ledd, selv om det ikke identifiseres en dyreholder. Mattilsynet skal gå videre med saken så snart som mulig slik at den midlertidige forvaringen blir kortvarig.

b) Vurdere om kattene har en dyreholder som kan identifiseres

Hvis det ikke er klart hvem som er dyreholderen, må Mattilsynet straks vurdere om det er mulig å finne en dyreholder. Hvis det er mulig innen kort tid, må Mattilsynet prøve å finne dyreholderen.

Det er ofte mulig å finne dyreholderen hvis kattene

- har halsbånd
- er merket
- blir foret
- holder til i et bebodd hus eller i rom på eiendommen til huset
- er tamme, velstelte, friske og i godt hold

Hvis kattene har halsbånd med navnet eller telefonnummeret til en person, kan Mattilsynet i de fleste tilfellene regne denne personen som dyreholder. Det samme gjelder personer som kan spores opp via ID-merker.

Personer som over en viss tid lar kattene oppholde seg i boligen eller i bygninger på samme eiendom som boligen, kan som regel regnes som dyreholdere. Det samme gjelder personer som jevnlig gir kattene mat slik at de oppholder seg i området og forventer å bli føret. I de siste tilfellene bør Mattilsynet prøve å finne ut hvem som setter ut maten.

I noen tilfeller oppholder katter seg på eiendommer uten at noen legger ut mat eller slipper dem inn. Eierne av slike eiendommer regnes ikke som dyreholdere hvis de ikke eier kattene eller tar på seg ansvaret for dem.

Hvis kattene ikke kan knyttes til personer gjennom halsbånd, merker, bolig eller foring, må Mattilsynet vurdere om det har noen hensikt å etterlyse dyreholderen. Hvis det er nødvendig, kan Mattilsynet iverksette tiltak samtidig som dyreholderen etterlyses.

Mattilsynet kan etterlyse dyreholdere ved å spørre folk i nabolaget. Mattilsynet kan også henge opp plakater i nabolaget eller sette inn annonser i lokalavisa. Men dette har ingen

hensikt hvis det sannsynligvis ikke vil føre til at dyreholderen blir funnet. Mattilsynet skal heller ikke etterlyse dyreholderen hvis katten må avlives straks for ikke å lide unødig.

Hvis Mattilsynet finner noen som kan være den rette, må det vurderes om vedkommende sannsynligvis er dyreholder. Det kan hende at personen nekter å regnes som dyreholderen. Da må Mattilsynet vurdere personens argumenter og beslutte om dette er eller ikke er dyreholderen. Mattilsynet beslutning om at noen er dyreholder, er enkeltvedtak og kan påklages.

c) Vurdere kattenes tilstand og hva som bør gjøres

Mattilsynet må finne ut hvilke av kattene som står i fare for å lide unødig. For å finne ut det må kattene undersøkes slik at det kan gjøres nødvendige vurderinger av tilstanden deres. Det må vurderes hvilke utsikter hver katt har til et liv med god velferd.

Mattilsynet må deretter velge hva som skal gjøres med hver katt. Mattilsynet må velge mellom å avlive kattene, omplassere kattene til en ny dyreholder og tilbakeføre kattene til en ny dyreholder på stedet de kom fra. I saker med flere katter kan det være riktig å velge ulike løsninger for de enkelte kattene.

d) Avlive katter

Mattilsynet bør sørge for å få avlivet syke og skadde katter snart som mulig. Det samme gjelder andre katter som Mattilsynet ikke forsøker å få omplassert eller tilbakeført til nye dyreholdere.

Mattilsynet skal fatte enkeltvedtak om avlivingen etter dyrevelferdsloven § 32 tredje ledd på samme måte som i tilsynssaker overfor dyreholdere.

Hvis brevet bare gjelder avliving, er det ingen å sende det til. Brevet må da journalføres i ePhorte uten mottaker.

Kattene skal avlives av veterinær.

Mattilsynets veterinærer kan avlive kattene dersom dette er forsvarlig. I så fall skal det stå i enkeltvedtaket hvem som avliver og hvordan det skjer, slik at kravene i [forskrift 20. februar 2006 nr. 229 om journal for dyrehelsepersonell](#) § 4 er oppfylt.

e) Omplassere katter

Mattilsynet bør forsøke å omplassere hjemløse katter som har gode sjanser til å få et liv med god velferd hvis de får et hjem. I slike tilfeller skal Mattilsynet involvere en virksomhet som driver med omplassering.

Mattilsynet skal i samråd med omplasseringsvirksomheten vurdere om kattene er egnet til å bli omplassert. Hjemløse katter som ikke er egnet til å bli omplassert, skal avlives.

Hvis kattene er egnet, og omplasseringsvirksomheten tar på seg ansvaret, skal Mattilsynet fatte enkeltvedtak om å omplassere kattene til virksomheten etter dyrevelferdsloven § 32 tredje ledd. Mattilsynet skal stille som vilkår at virksomheten kastrerer kattene før de omplasseres videre. Mattilsynet skal også stille som vilkår at umerkede katter blir merket. Virksomheten er part i saken. Brev med enkeltvedtak om omplassering skal sendes til virksomheten.

Enkeltvedtaket gir virksomheten eiendomsretten til kattene. Se det vedlagte eksemplet.

I tillegg til enkeltvedtaket skal virksomheten erklære at den tar på seg ansvaret for kattene og vil oppfylle vilkårene i enkeltvedtaket. Se det vedlagte eksemplet. Det er deretter opp til virksomheten å finne egnede personer som kan få eller kjøpe kattene i neste omgang.

f) Tilbakeføre katter til en ny dyreholder

Som et alternativ til å overføre egnede katter til en omplasseringsvirksomhet, kan Mattilsynet vurdere å føre kattene tilbake til stedet de kom fra. Dette kan bare skje hvis en kompetent person på stedet tar på seg ansvaret for kattene. Det er også et vilkår at kattene ikke vil komme i fare for å lide unødig.

Vi kan kalle dette å tilbakeføre kattene til det opprinnelige levestedet, men det er egentlig en omplassering.

Mattilsynet må vurdere om personen er kompetent til å ta seg av kattene i samsvar med dyrevelferdsloven. Det må også vurderes om kattene får et forsvarlig levested på det stedet de kom fra.

Hvis personen tar på seg ansvaret og det virker forsvarlig å gi personen ansvaret, skal Mattilsynet fatte enkeltvedtak om at kattene omplasseres til den nye dyreholderen etter dyrevelferdsloven § 32 tredje ledd. Enkeltvedtaket fattes overfor den nye dyreholderen. Mattilsynet skal stille som vilkår at dyreholderen sørger for at nye katter i dyreholdet blir kastret og merket.

Enkeltvedtaket gir den nye dyreholderen eiendomsretten til kattene.

I tillegg til enkeltvedtaket skal den nye dyreholderen erklære at han eller hun tar på seg ansvaret for kattene og vil oppfylle vilkårene i enkeltvedtaket.

Før kattene blir «tilbakeført», skal Mattilsynet sørge for at alle er kastret og merket.

7. Hvem skal betale for tiltakene?

Mattilsynet må betale for tiltakene selv. Det er i utgangspunktet ingen dyreholdere å kreve betaling fra etter dyrevelferdsloven § 32 fjerde ledd.

Men dette gjelder bare inntil katten eventuelt blir omplassert til en person eller virksomhet som har tatt på seg ansvaret som dyreholder. Da er det den nye dyreholderen som må betale for å stalle opp, føre og stelle kattene. Dyreholderen må også betale for merking, kastring og annen veterinærbehandling. Dette gjelder også merking og kastring før kattene blir tilbakeført som nevnt i punkt 6 bokstav f.

8. Eksempler på vedtak og erklæring

Nedenfor er det vedlagt to eksempler. Det ene er et tenkt eksempel på hvordan et brev med vedtak om avliving og omplassering bør se ut. Det andre er et tenkt eksempel på en erklæring om å ta ansvaret for omplasserte katter.

Saksfremlegg

Til:	Interregionalt fagforum dyrevelferd	Skrevet dato:	08.03.2019
Fra	Region Øst	Behandles dato:	28.05.2019
Saksbehandler:	Gry Bø		
Sakstype:	Til orientering	Til diskusjon	X

Avliving som rutinemessig formeringskontroll hos katt

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Bakgrunn

Enkelte katteeiere har ingen tiltak for å motvirke drektighet og fødsel. For å unngå at katteholdet blir for stort, så avliver de kattunger rutinemessig. Normale, ukastrede hunnkatter får 2-4 kull pr år. Dyrebeskyttelsen Norge tok seg av 7500 katter i 2017. Det var 1500 flere enn året før. I 2018 har dyrevernorganisasjonene i region Øst alene tatt inn minst 2500 katter. Det er et faktum at huskatten er ønsket som en domestisert art i Norge og uønsket som en vill art.

Hensikt

Fra et etisk og dyrevelferdsmessig synspunkt er det ønskelig at katteeier velger kastrering som formeringskontroll. Fra et samfunnsmessig synspunkt er det hensiktsmessig at formeringskontrollen er sikker og varig.

Drøftelse

Dyrevelferdsloven har ingen paragraf som forbyr avliving som formeringskontroll. § 12 sier derimot at avliving skal foregå på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte. Loven tar inn en etisk presisering, nemlig at avliving ikke skal skje som et selvstendig underholdnings- eller konkurranseelement.

I lovens forarbeider er det diskutert om loven skal forby formålsløs avliving. LMD ønsket ikke dette. Det er grunn til å tro at de ønsket å åpne for at en dyreeier skal slippe å være dyreeier mot sin vilje. Men er det grunn til å tro at de mener at avliving er ok dersom man har andre og mer etiske metoder for å unngå at uønskede dyr blir født? Drektighet og fødsler er risikosituasjoner for et hunndyr. Å gjennomgå drektighet og fødsel 2-4 ganger pr år uten at avkommet skal få leve, må sies å være unødvendige påkjenninger eller belastninger. I tillegg vil mordyret være hormonell, urolig og starte opp melkeproduksjon til ingen nytte. Ubenyttet melkeproduksjon er smertefullt og kan gi jurbetennelse.

Forskriften om avliving av katt og hund sier at avliving av disse artene er lov dersom man benytter angitte metoder. Å slå i hjel kattunger under 8 dager ved slag mot hodet er en slik lovlig metode. Skudd mot kattens hjerne på passende avstand når katten står i ro er en den andre lovlige avlivingsmetoden som katteeiere kan gjøre selv. Denne forskriften ble laget i 1998, dvs lenge før den nye dyrevelferdsloven. Forskriften er videreført, men bør ikke kunne tolkes uavhengig av formålet til den nye loven, dvs i lys av respekt, egenverdi og unødvendige påkjenninger. Formålet til selve forskriften er at det skal benyttes metoder som gir minst mulig fare for lidelse, men det er ikke til å komme forbi at en avlivingsssituasjon er en risikosituasjon i seg selv.

Det er lite kontroll på avliving av kattunger. Ofte blir kattunger funnet uten at eier vet hvor gamle de er, dvs de kan være over 8 dager. Brudd på forskriften skjer sannsynligvis ofte. At dyr har egenverdi utover nytteverdien de har for mennesker (Dvl § 3) harmonerer svært dårlig med at en katteeier skal kunne slå i hjel flere kattekull hvert eneste år. Mange katteeier har flere

ukastrerte hunnkatter, særlig på landsbygda. De velger rutinemessig avlaving av kattunger til tross for at de vet at det er mulig å kastrere. Noen ganger er det økonomien som er avgjørende, andre ganger blir det hevdet at kastrering er «unaturlig», at kattemor «ikke bryr seg om man fjerner ungene» eller at bestanden begrenses naturlig gjennom påkjørsler eller rovdyr.

Det er grunn til å se metoder for formeringskontroll i et historisk perspektiv. I tidligere tider var kastrering og p-piller svært uvanlig. Avlaving av kattunger var den eneste kjente metoden for formeringskontroll. I 2019 er det ingen grunn til å la uønskede kattunger bli født. Uønskede fødsler er i 2019 unødvendige belastninger. Ot.prp. nr. 15: «Samtidig som lovforslaget angir standarder som legger til rette for god dyrevelferd i dag, skal den kunne tolkes i lys av samfunnets til enhver tid gjeldende etiske normer for dyrehold og på den måten være aktuell også i et lengre tidsperspektiv.»

Sikkerheten i forhold til avlaving som formeringskontroll er også dårlig. Å følge med på drektighetene til hunnkatter som oppholder seg utendørs er ikke lett. Hvis eier blir syk eller redusert, og ikke følger opp avlivingsregimet sitt, kan det raskt bli en eksplosjon av kattunger.

Hver sommer melder dyrevernorganisasjonene og media om tallrike hjemløse katter med ungekull. Mange av disse katter har opprinnelig hatt en eier. Hvis katteeiere velger kastrering framfor rutinemessig avlaving, så vil vi ikke få disse triste hendelsene som noen ganger ender i dyretragedier. Hvis det skal være lov å spekulere i at man kan avlive kattunger som formeringskontroll, vil dette føre til at mange velger bort kastrering av økonomiske årsaker. Alle er ikke i stand til å avlive, derfor velger de å dumpe kattungene i stedet. Risikoen for å bli tatt for dette, er minimal.

Noen vil hevde at det er bedre at katteeiere har rutinemessig avlaving av kattunger enn at de ikke har formeringskontroll i det hele tatt dersom målet er å begrense antall uønskede dyr som ikke vil få nødvendig oppfølging. Uansett lar Mattilsynets samfunnsoppdrag om å fremme god dyrevelferd og respekt for dyr seg vanskelig kombinere med en aksept for en løsning de fleste mennesker i Norge ser på som uetisk.

Dvl § 22 sier at dyr bare kan holdes hvis de kan tilpasse seg holdet på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte. Formeringskontroll er nødvendig for å beholde oversikten over individene og opprettholde tilstrekkelig tamhet. Å avlive ett ubeleilig kull er lov i hht forskrift om avlaving av hund og katt, men rutinemessig avlaving må være ulovlig fordi det strider mot formålsparagrafene i Dvl, samt flere av §§ i Dvl kapittel 2. (22,23, 24)

Rutinemessig avlaving av kattunger underbygger mangel på respekt for dyr. Det er svært skadelig for kattens status i samfunnet, og katt er den dyrearten som sannsynligvis oftest er utsatt for mishandling.

Forslag til konklusjon

- 1) Rutinemessig avlaving av kattunger som formeringskontroll er i strid med dvl §§ 1, 3, 23 første ledd, 22 og 24 b)
- 2) Mattilsynet skal pålegge dyreeier kastrering av katter med hjemmel i Dvl § 22 hvis vi mener det er nødvendig. (P-piller kan aksepteres der katteeier har god kontroll, dvs der ukentlig administrasjon på samme dag er realistisk.)
- 3) Forskrift om avlaving av hund og katt må revideres slik at den harmonerer med formålet til Dvl og samfunnets syn.
- 4) Dersom det viser seg å være aksept i Mattilsynet for rutinemessig avlaving av kattunger som formeringskontroll, er det nødvendig med en utredning fra VI i forhold til dyrevelferdsmessige konsekvenser for morddyret.

Konklusjon i IRF dyrevelferd 12.09.2019

Dyreeieren har rett til å avlive dyr som de ikke kan ha, og dette kan i enkelttilfeller være dyrevelferdsmessig beste løsning. Men å rutinemessig avle fram dyr som blir avlivet tidlig i livet vil være i konflikt med DVL §3 om dyrs egenverdi og respekt for dyr, når det finnes alternativer, for eksempel kastrering. Rutinemessig avliving som formeringskontroll er brudd på DVL § 3 og 24. Hovedbegrunnelsen er risiko for unødvendig påkjenning for mor, og dyrs egenverdi. Vedtak om kastrering kan ikke gis «forebyggende» til enhver katt, man må vurdere om avliving brukes rutinemessig, belastning på kattemor og risiko ved avlivingen.

Dersom det skal fattes vedtak om kastrering må det begrunnes i hvert enkelt tilfelle. Faktorer som skal vurderes:

1. Rutinemessig/systematisk avliving som foregår over tid.
2. Reell belastning på kattemor ved mange drektigheter/fødsler pr katt
3. Hvilken risiko avlivingsmetoden som brukes representerer.
4. Manglende kontroll over antallet katter som fører til manglende tamhet, tilsyn/stell.

Saksfremlegg

Til:	Interregionalt fagforum Dyrevelferd	Skrevet dato:	08.11.2019
Fra	Region Øst	Behandles dato:	21.11.2019
Saksbehandler:	Gry Bø		
Sakstype:	Til orientering	Til diskusjon	☒

Hva er en dyreholder, og hva avgrenser et dyrehold?

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Bakgrunn

Begrepet dyreholder er ikke definert i dyrevelferdsloven. I mange dyrehold er det likevel ganske åpenbart hvem som har det daglige oppfølgingsansvaret for en konkret mengde dyr. Dyreholderbegrepet blir satt på spissen der vi har en person som fører på mange frittgående katter ute. Det er behov for å presisere og avgrense ansvaret til en slik dyreholder dersom Mattilsynet skal fatte vedtak.

Det er kommet en ny bok som heter «Dyrevelferdsrett», skrevet av advokat Vegard Bø Bahus. Forfatteren stiller spørsmål til tolkning av dyreholder i forhold til katt.

Hensikt

Saken legges frem for interregionalt fagforum Dyrevelferd for å finne en presisering av hva som skal til for å bli definert som dyreholder for frittgående (umerkede) katter, hva dette ansvaret faktisk innebærer og hvordan Mattilsynet i sitt vedtak skal kunne avgrense dette ansvaret.

Spørsmålet er både aktuelt der Mattilsynet stiller krav om tiltak, men også der Mattilsynet effektuerer tiltak på dyreholders regning. (avliving, omplassering, kastrering, fanging etc)

Drøfting

I retningslinjen (hjemløse katter) finner man følgende tolkning av begrepet dyreholder (side 2):

Begrepet «dyreholder» er ikke definert i loven, men tolkes på grunnlag av lovens forarbeider. Ifølge den vanlige tolkningen regnes dyreeiere alltid som dyreholdere. Den som eventuelt har eiendomsretten til dyret, er altså dyreholder etter dyrevelferdsloven.

Eiendomsretten og ansvaret som følger med, gjelder selv om katten kommer bort fra eieren. Eierne av hunnkatter eier også avkommet fra kattene. Dette gjelder også kattunger som blir født uten at eieren vet om det. Alle katter er altså i prinsippet eid av noen. Katter regnes ikke som villlevende etter villtloven selv om de er født i det fri. Men i praksis kan det være svært vanskelig å identifisere eieren, særlig når kattene ikke er merket.

Personer som ikke eier katten, kan også få status som dyreholder. Dette gjelder personer som fører og tar seg av katten så mye og regelmessig at katten oppfatter personen som en omsorgsperson, oppholder seg i nærheten og forventer å bli føret. Personer, organisasjoner og virksomheter som tar til seg hjemløse katter, blir kattene dyreholdere. Det gjelder selv om holdet bare er midlertidig i påvente av at kattene skal omplasseres.

Det er tredje avsnitt her som er vanskelig. Det er på mange måter ok å uttrykke at man tar på seg et stort ansvar ved å føre katter utendørs (eller evt innendørs med åpen dør), men avgrensingen av dyreholdet blir nesten umulig. Dersom vi skal pålegge en slik dyreholder (som ofte er ganske

ressurssvak) å følge opp katteholdet sitt med sosialisering, veterinærbehandling, formeringskontroll etc, så må vi jo ha en oppfatning av når et slikt vedtak er lukket. Men det er vanskelig å vite når vedtaket er lukket når vi ikke vet hvor mange individer det er snakk om. Og hvis dyreholder sier at han har ansvaret kun for to av de 20 kattene som vanker på eiendommen, så oppleves det som urimelig å kreve at han følger opp de 18 andre f.eks med formeringskontroll. Mange steder i landet er katteeiere fryktelig dårlige på formeringskontroll. Det er helt urimelig å kreve av han som fører ute at han skal ta ansvaret for veterinærbehandling, formeringskontroll og sosialisering av kattungene til alle naboene sine? Det er ikke utenkelig at dersom naboene hadde kastret kattene sine, så ville de ha gått hjem når de har spist hos han som fører ute. I stedet blir de værende fordi de finner partnere på fôringsstedet.

Et eksempel:

Vi har fått bekymringsmelding om et hyttefelt der det florerer av katter som går for lut og kaldt vann. En eldre dame har lagt ut mat, men nå er hun på sykehjem. Sønnen til damen føler ansvar og har bedt Redd dyra om hjelp til å fange og håndtere katter. Redd dyra har nå vaktet feller og fanget katter i mange uker. De lurer på når katteholdet til den gamle damen egentlig er avsluttet? Spesielt er de irritert fordi det bor et ektepar med en ukastret hunnkatt nær hyttefeltet. Denne hunnkatten har visstnok fått masse unger opp igjennom. Disse ungene slippes ut og blir ville (påstand).

Redd dyra har meldt bekymringsmelding både på kattekolonien i hyttefeltet og ekteparet med den ukastrede hunnkatten. I tillegg er det mistanke om fraflyttede hyttekatter innimellom. Hvem skal vi egentlig stille til ansvar her og hva skal Mattilsynet gjøre?

Et annet eksempel:

Vi har en liten grend med masse halvville/helville katter. Bekymringsmelder foreslår tre mulige dyreholdere. Mattilsynet har vært på tilsyn hos alle tre. A har 11 ukastrede katter. Påstår hardnakket at de aldri får unger og aldri går ut av hans eiendom. (de er inne-ute-katter) B har 10 ukastrede katter og har drevet formeringskontroll ved hjelp av avlving i mange år. Vi påla han en «etisk forsvarlig» og sikker formeringskontroll. B insisterte på å gi p-piller fordi han er motstander av kastrering. Vi synes dette er håpløst fordi han ikke virker å vite helt hvor mange hunnkatter han har, og de er ganske sky. Vedtaket om formeringskontroll ble likevel lukket på bakgrunn av kopi av resept på p-piller og kvittering fra apoteket. C har to kastrede, id-merkede katter. Imidlertid har han lagt ut mat til noen sultne katter i området fordi han synes det var så trist å se at de spiste brødsmuler fra fuglebrettet. Dette ble dessverre et samlingssted etter hvert. C hadde jo ikke sett for seg at han måtte ta ansvar for formeringskontrollen for nabolaget også, så han ble veldig fortvilet. Det var som sagt Mattilsynet som fikk bekymringsmeldingen, men vi ba Redd dyra om hjelp til å løse saken. I løpet av 2 mndr fanget de 19 katter. Er det virkelig C som har ansvaret for disse alle kattene? Hva med A og B? Mattilsynet har dessverre ikke klart å bevise at kattene stammer fra A eller B. C er veldig takknemlig for å ha fått hjelp. Han bistod under fellefangsten. Han fikk ikke regning for avlving og/eller omplassering, men han har lært, og han fører ikke ute mer. A og B har ennå ikke lært noe, og de tar heller ikke selvkritikk.

Et mer generelt eksempel:

Vi har mange saker med store kattehold og fri formering. Går man inn i MATS, kan man finne dyreholdere som har «holdt på» i 10 år. Sakene blir ikke løst, fordi Mattilsynet aldri klarer å løse dem «fullstendig». Mattilsynet stiller krav om reduksjon eller formeringskontroll, men uten at dyreholder evner (eller vil) ta dette ansvaret. Mattilsynet effektuerer derfor vedtaket med «jevne» mellomrom. Det utvikler seg en «sannhet» om at dyreholder er helt håpløs – og saken er uløselig. Noen ganger er dyreholder håpløs, mens mange ganger vil vedkommende egentlig ha hjelp til å komme seg ut av situasjonen. Den eneste «synden» er egentlig det å føre ute. Ukastrede nabokatter fra nær og fjern kommer strømmende – så blir det en ny oppformerings selv om MT trodde saken var løst. Som sagt: rotårsaken er manglende formering, ikke fôring utendørs. Fôring utendørs er ikke en gang ulovlig. Er det da riktig å legge så mye ansvar på den som fører ute? (Det kan se ut som at Mattilsynet ikke skiller mellom ansvaret for de kattene dyreholder sier han har ansvaret for og de kattene dyreholder sier han ikke har ansvaret for. Fordi det ikke er obligatorisk id-merking på katt, vil det jo alltid være usikkerhet rundt eierforhold. Det blir urimelig å la denne usikkerheten gå utover den «snille» mannen/damen som fører ute.

I utgangspunktet er det et lite inngripende tiltak å slutte å føre ute. Samtidig er det vondt å se på tynne og/eller sultne dyr. I tillegg er det vanskelig (og uforsvarlig?) å brått slutte med å føre. Man slutter vel ikke å være dyreholder hvis man slutter å føre? Mange «katteførere» er uføre, gamle, syke, ensomme, fattige etc. Det er ikke rett at de ressurssterke skal ta ansvaret for de ressurssterke når det gjelder formeringskontroll.

Et annet moment er at så lenge begrepet dyreholder ikke er definert i dyrevelferdsloven, så blir det problematisk å definere det så «vidt» i retningslinje og forarbeider. Vi kan for så vidt kreve at folk setter seg inn i loven, men vi kan ikke kreve at de setter seg inn i forarbeidene.

Forslag til konklusjon

1. IRF dyrevelferd blir enig om hvilke kriterier som skal være oppfylt dersom en «kattefører» skal få oppfølgingsansvar etter Dvl § 24 på individnivå.

Eller

2. HK ber om at det lages en juridisk betenkning vedrørende begrepet dyreholder og frittgående, umerkede dyr. Hvilket juridisk ansvar kan Mattilsynet legge på en «kattefører» og hvordan avgrenser jussen dette ansvaret?

Konklusjon i IRF dyrevelferd 21.11.2019

Det som står i veilederen om hold av katt er greit, men det er **tolkningen** av begrepet «dyreholder» som kan gi utfordringer.

I de fleste tilfeller vil man kunne få hjelp fra MT til å rydde opp i første omgang. **Deretter veiledning** om at man i neste runde kan bli ansvarliggjort for å rydde opp/kostnader.

Er det behov for at dette kommuniseres ut?

Behov for en presisering av begrepet «dyreholder» i den informasjonen som ligger på nett.

Mattilsynet

0000 Ukjent

Epikrise**Eierinformasjon:**

Mattilsynet Avd Telemark
Bedriftsvegen 50
3735 SKIEN
arb.: 22400000
e-p.: postmottak@mattilsynet.no

Dyreinformasjon:

Navn: Kass 2 (15.11.2029)
Art: Katt
Rase:
Født:
IDnr:
Dyr ID: 30470

Journalsammendrag:**Journal J-2019-6759**

torsdag 21. november 2019

Avdeling: Anicura Dyreklinikken Telemark, Ansvarlig: veterinær Inge Vogt Engeland

Besøksregistret: 21.11.2019 16.38 / Utskrevet: -

Anamnese

Anne Grete Rustbakken, Redd Dyra Telemark, kom med katten. Tilhører kattekolini.
Dette er også en eldre katt som er redd og ikke håndterbar. Har spist neo det siste døgnet. Sikler hele tiden.
21.11.2019 16.38//Inge Vogt Engeland

Undersøkelse**Klinisk undersøkelse**

Katten lar seg ikke undersøke. Den freser og springer oppetterveggene. Pelsen er ustelt og en sikler hele tiden.
Etter sedasjon konstanteres det at også denne katten har flere frakturerte tenner og periodontitt. Dette antas å være årsaken til at katten sikler hele tiden.
Avlives derfor av dyrevernmessige årsaker.
Sendes til kremering for destruksjon
21.11.2019 16.39//Inge Vogt Engeland

Vedlegg**Sykehistorie/epikrise****Sykehistorie, mottaker: Mattilsynet Avd Telemark**

21.11.2019 16.43//Inge Vogt Engeland

Rekvisisjon**Mattilsynet - Godtgjørelse av nødhjelp**

21.11.2019 16.43//Inge Vogt Engeland

AniCura Dyreklinikken Telemark
Brennavegen 8
3810 GVARV
35 95 62 62

Foretaksregisteret: NO 982 173 566 MVA
Bankkonto: 97500726419
Web: www.anicura.no/dyreklinikken-telemark

Mattilsynet

0000 Ukjent

Epikrise**Eierinformasjon:**

Mattilsynet Avd Telemark
Bedriftsvegen 50
3735 SKIEN
arb.: 22400000
e-p.: postmottak@mattilsynet.no

Dyreinformasjon:

Navn: Katt 1 15.11.2019
Art: Katt
Rase:
Født:
IDnr:
Dyr ID: 30468

Journalsammendrag:**Journal J-2019-6750**

torsdag 21. november 2019

Avdeling: Anicura Dyreklinikken Telemark, Ansvarlig: veterinær Inge Vogt Engeland

Besøksregistrert: 21.11.2019 13.49 / Utskrevet: -

Anamnese

Anne Grethe Rustbakken , Redd Dyra, kom med katten. Tilhører en kattekologi.
Eldre katt, har vært hos Redd dyra, Dette er en katt som ikke lar seg håndtere
21.11.2019 13.50//Inge Vogt Engeland (Siste oppdatering: 21.11.2019 16.32)

Undersøkelse**Klinisk undersøkelse**

Katten opptrer red og engstelig i konsultasjonsrommet. Lar se gikke gjøre å komme innpå katten for kliniek undersøkelse.

Pelsen er ustelt og katten virker stor i buken.

Etter sedasjon konstanteres uttalt periodontitt og flere frakturerte tenner.

Katten avlives av dyrevernmessige årsaker

21.11.2019 16.32//Inge Vogt Engeland

Vedlegg**Sykehistorie/epikrise****Sykehistorie, mottaker: Mattilsynet Avd Telemark**

21.11.2019 16.34//Inge Vogt Engeland

Rekvisisjon**Mattilsynet - Godtgjørelse av nødhjelp**

21.11.2019 16.30//Inge Vogt Engeland

AniCura Dyreklinikken Telemark
Brennavegen 8
3810 GVARV
35 95 62 62

Foretaksregisteret: NO 982 173 566 MVA
Bankkonto: 97500726419
Web: www.anicura.no/dyreklinikken-telemark

**Mattilsynet Avd
Telemark**
Bedriftsvegen 50
3735 Skien

Sykehistorie

Eierinformasjon:

Mattilsynet Avd Telemark
Bedriftsvegen 50
3735 SKIEN
arb.: 22400000
e-p.: postmottak@mattilsynet.no

Dyreinformasjon:

Navn: Katt 3 (15.11.2019)
Art: Katt
Rase:
Født:
IDnr:
Dyr ID: 30471

Journalsammendrag:

Journal J-2019-6761

torsdag 21. november 2019

Avdeling: Anicura Dyreklinikken Telemark, Ansvarlig: veterinær Inge Vogt Engeland

Besøksregistrert: 21.11.2019 16.45 / Utskrevet: -

Anamnese

Anne Grethe Rustbakken, Redd Dyra, kommer med katten. Tilhører en kattekoloni.

Katten er trolig et år gml, lar seg ikke håndtere, sitter i et hjørne og kniper med øynene. Det renner gulaktig fra begge øybnene.

21.11.2019 16.45//Inge Vogt Engeland

Undersøkelse

Klinisk undersøkelse

Katten er ustelt, har matt pels og lar seg ikke undersøke. Katten sitter med igjenklistra øyne. Etter sedasjon ses det en uttalt keratitt på begge øyne.

Avlives av dyrevenmessige årsaker
Sendes til kremering for destruksjon
21.11.2019 16.46//Inge Vogt Engeland

Vedlegg

Rekvisisjon

Mattilsynet - Godtgjørelse av nødhjelp

21.11.2019 16.49//Inge Vogt Engeland

AniCura Dyreklinikken Telemark
Brennavegen 8
3810 GVARV
35 95 62 62

Foretaksregisteret: NO 982 173 566 MVA
Bankkonto: 97500726419
Web: www.anicura.no/dyreklinikken-telemark

**Mattilsynet Avd
Telemark**
Bedriftsvegen 50
3735 Skien

Sykehistorie

Eierinformasjon:

Mattilsynet Avd Telemark
Bedriftsvegen 50
3735 SKIEN
arb.: 22400000
e-p.: postmottak@mattilsynet.no

Dyreinformasjon:

Navn: Katt 4 (15.11.2019)
Art: Katt
Rase:
Født:
IDnr:
Dyr ID: 30472

Journalsammendrag:

Journal J-2019-6762

torsdag 21. november 2019

Avdeling: Anicura Dyreklinikken Telemark, Ansvarlig: veterinær Inge Vogt Engeland

Besøksregistrert: 21.11.2019 16.52 / Utskrevet: -

Anamnese

Anne Grete Rustbakken fra Redd Dyra kommer med katten. Den er hentet fra en kattekoloni der det gjøres desimering av bestanden.

Katten er uhåndterbar, spiser noe.

21.11.2019 16.52//Inge Vogt Engeland

Undersøkelse

Klinisk undersøkelse

Katten fraser ved forsøk på nærkontakt. Slår etter meg med labbene.

Etter sedasjon konstanteres det at den har en verkebyll bak høyre øret. I tillegg har den flere bittmerker og sår i hodet.

Avlives derfor av dyrevernmessige årsaker.

Sendes kremering for destruksjon

21.11.2019 16.53//Inge Vogt Engeland

Vedlegg

Rekvisisjon

Mattilsynet - Godtgjørelse av nødhjelp

21.11.2019 16.56//Inge Vogt Engeland

AniCura Dyreklinikken Telemark
Brennavegen 8
3810 GVARV
35 95 62 62

Foretaksregisteret: NO 982 173 566 MVA
Bankkonto: 97500726419
Web: www.anicura.no/dyreklinikken-telemark

Vedlegg 6a

AniCura

SKIEN DYREKLINIKK
www.skiendyreklinikk.no
Orgnr: NO 913529219 MVA
Foretaksregisteret

Åpningstider:
For timebestilling ring
man-tors: kl.08.00-18.00
fredag: kl. 08.00-16.00
lørdag: kl. 10.00 - 14.00

Besøksadresse:
Strømdaljordet 54
3727 SKIEN

Journalutskrift

Telefon: 35538111
n/a: 35598220
E-Post: skien@anicura.no
n/a: www.skiendyreklinikk.no
oss på Facebook!
Kontonr: 97 500 726 583

Kunde:	Redd Dyra	Dyr:	Baltasar 121/19	Født:	?
Adresse:	Trommedalsvegen 10 3739 SKIEN	Siste vekt:	4,74 kg	Alder:	n/a
		Art:	Katt	Kjønn:	Hann
		Rase:	Huskatt	Forsikring i:	n/a

Kontaktinfo: Telefon: 35502300; E-Post: ilmy-kar@online.no; E-Post: liv@redd-dyra.no; E-Post: siv@redd-dyra.no

Journal J-2019-2095

onsdag 22. mai 2019

Avdeling: AniCura Skien Dyreklinikk A/S, Ansvarlig: Veterinær Camilla Aschehoug Krogsrud

Besøksregistrert: 22.05.2019 10:43 / Utskrevet: -

Anamnese

bedøvet i tvangsbur, ikke håndterbar.

0,55dorbone/0,1metadon im. Avføring med levende ormer, en del tannstein, tannrøntgen ua, er FIV positiv

22.05.2019 15:38//CAK

Undersøkelse

Media

Baltasar RD

22.05.2019 13:18//JK

Vedlegg

Baltasar RD

22.05.2019 13:18//JK

Vedlegg 6b

AniCura

SKIEN DYREKLINIKK

www.skiendyreklinikk.no

Orgnr: NO 913529219 MVA

Foretaksregisteret

Åpningstider:

For timebestilling ring

man-tors: kl.08.00-18.00

fredag: kl. 08.00-16.00

lørdag: kl. 10.00 - 14.00

Besøksadresse:

Strømdaljordet 54

3727 SKIEN

Journalutskrift

Telefon: 35538111

n/a: 35598220

E-Post: skien@anicura.no

n/a: www.skiendyreklinikk.no

oss på Facebook!

Kontonr: 97 500 726 583

Kunde: Redd Dyra
Adresse: Trommedalsvegen 10
3739 SKIEN

Dyr: Kasper 160/19

Siste vekt: 4,50 kg

Art: Katt

Rase: Huskatt

Født: ?

Alder: n/a

Kjønn: Hann

Forsikring i: n/a

Kontaktinfo: Telefon: 35502300; E-Post: ilmy-kar@online.no; E-Post: liv@redd-dyra.no; E-Post: siv@redd-dyra.no

Journal J-2019-2977

mandag 8. juli 2019 (Siste oppdatering: fredag 12. juli 2019)

Avdeling: AniCura Skien Dyreklinikk A/S, Ansvarlig: Veterinær Agnethe Solberg

Besøksregistrert: 08.07.2019 10:13 / Utskrevet: -

Anamnese

Full pakke, Sanna. Blodprøver - drikker veldig mye. Mulig øremidd.

08.07.2019 10:13//JK (Siste oppdatering: 08.07.2019 10:15//AS)

Undersøkelse

Veldig redd katt, må sederes i tvangsbur.

Sedert med 0,4ml dorb + 0,1ml met IM. Sovner fint.

FIV positiv.

Avlives derfor av dyrevelferdsmessige årsaker i samråd med redd dyra.

0,3ml zoletil IM

Veneflon

3ml exagon IV

Bekreftet død

Felleskremering.

12.07.2019 14:22//AS

Diagnose

Kode	Diagnose	Organ	Spesifisering	Plassering	Merknad	Ansvarlig
AA.06.01.11	Felin immunsviktvirusinfeksjon	Ikke relatert til ett organsystem				12.07.2019 14:24//Agnethe Solberg

Vedlegg

Oppstalling - burlapp, utvidet

08.07.2019 10:14//JK

Utskrift av: Agnethe Solberg

Velkommen tilbake!

Utskriftsdato: 18.07.2019

AniCura

SKIEN DYREKLINIKK

www.skiendyreklinikk.no
Orgnr: NO 913529219 MVA
Foretaksregisteret

Åpningstider:

For timebestilling ring
man-tors: kl.08.00-18.00
fredag: kl. 08.00-16.00
lørdag: kl. 10.00 - 14.00

Sykehistorie

Besøksadresse:

Strømdaljordet 54
3727 SKIEN

Telefon: 35538111
n/a: 35598220
E-Post: skien@anicura.no
n/a: www.skiendyreklinikk.no
oss på Facebook!
Kontonr: 97 500 726 583

Redd Dyra
Trommedalsvegen 10
3739 Skien

Eierinformasjon:

Redd Dyra
Trommedalsvegen 10
3739 SKIEN
tel.: 35502300
e-p.: ilmy-kar@online.no; e-p.: liv@redd-
dyra.no; e-p.: siv@redd-dyra.no

Dyreinformasjon:

Navn: Lita 151/19
Art: Katt
Rase: Huskatt
Født: 01.07.2018
IDnr: 578094100062037

Dyr ID: 19973

Journalsammendrag:

Journal J-2019-2998

tirsdag 9. juli 2019 (Siste oppdatering: fredag 12. juli 2019)

Avdeling: AniCura Skien Dyreklinikk A/S, Ansvarlig: Veterinær Agnethe Solberg

Besøksregistrert: 09.07.2019 08:32 / Utskrevet: -

Anamnese

Fra timeavtale: sterilisering + chip og vaksine. stoffskifte, blodprøve. gått sammen med fiv kasper. Er drektig. eva leverer før 9

09.07.2019 08:32//Janne Kise

Undersøkelse

Vaksine: Tricat trio
Almenn tilstand: kvikk, alert, responsive
Chip avlest (for føring i pass): Chippet i dag
BCS: 3
Ernæring:
Munn, bitt, tannstilling,: ua, Tannrøntgen: ingen tegn til FORL
Tenner kvalitet og antall: tannsten
Slimhinner munn og svelg (FHV/FCV): ua
Skoping av øyner: ua
Skoping av ører (øremidd): ua
Lymfeknuter mandib, prescap, axill & popliteal: ua
Hud og pels: ua
Haleknekk (for avlskatte):

Hjerte, lunger og perifer puls: ua
Buk palpering, navle og lyske: ua
ROM skulder, albuer, hofter, knær (patella): ua
Repro; jurlister, vulva (og testikler): ua

Vedlegg 6c

(temp):

09.07.2019 12:16//Agnethe Solberg (Siste oppdatering: 12.07.2019 15:35)

Sedert med 0,25ml dd + 0,1ml met, iv veneffon og propofol induksjon + vedlikeholdsboluser på 0,25ml,- 0,15ml loxicom sc, lokalbedøvet flanke 0,4ml,- rutine OHE via flankesnitt , legerer ovariekar + cervix med pdx 3.0, inspiserer for blødning, ingen sett, lukker sår i 3 lag med pdx 3.0, siste intradermalt + limstøtte,- hjem med resept på loxicom sid i 3-5 dager,- rev med 0,13ml alzane IM

12.07.2019 15:35//Agnethe Solberg

Media

Lita 151, Redd Dyra

12.07.2019 15:04//Torhild Østevik

LAB

Lab.ordre 1633: Intern lab [IDEXX Catalyst DX™]

- Svar: Intern lab 09.07.2019 09:55

09.07.2019 09:55//ProfVet

Diagnose

Kode	Diagnose	Organ	Spesifisering	Plassering	Merknad	Ansvarlig
DA.04.01.02	Tannsten	Munnhule, svelg, øsofagus				12.07.2019 15:35//Agnethe Solberg

Behandling

FIV/FelV neg

T4 normal

Tx: smertestillend og betennelsesdempende i 4 dager.

Plan: tannrens ved revax

12.07.2019 15:37//Agnethe Solberg

Vedlegg

Oppstilling - burlapp, utvidet

09.07.2019 08:32//Janne Kise

Lita 151, Redd Dyra

12.07.2019 15:04//Torhild Østevik

Journal J-2019-2885

tirsdag 2. juli 2019 (Siste oppdatering: torsdag 4. juli 2019)

Avdeling: AniCura Skien Dyreklinikk A/S, Ansvarlig: Veterinær Jan Håkon Greaker

Besøksregistrert: 02.07.2019 11:20 / Utskrevet: -

Anamnese

tynn og forkommen, inngrodde tånegler

02.07.2019 11:20//Jan Håkon Greaker

Undersøkelse

kvikk, alert og responsive, veldig tynn og utmagret katt, ingen tegn til grå stær eller iris depigmentering, fine hvite tenner, men endel tannstein, vil tippe ca 1 år gamle, maler mye, hjerterate på 110bpm, ingen palperbar goiter, buk palpering kan kjenne 3-4 fostre, har body condition score på 2, kan ikke utelukke har hatt kull tidlgere,- skoper ører, kan se øremidd, starter behandling med stronghold, gir også milbemax.

booker til neste uke for OHE, midtlinje,

02.07.2019 11:35//Jan Håkon Greaker

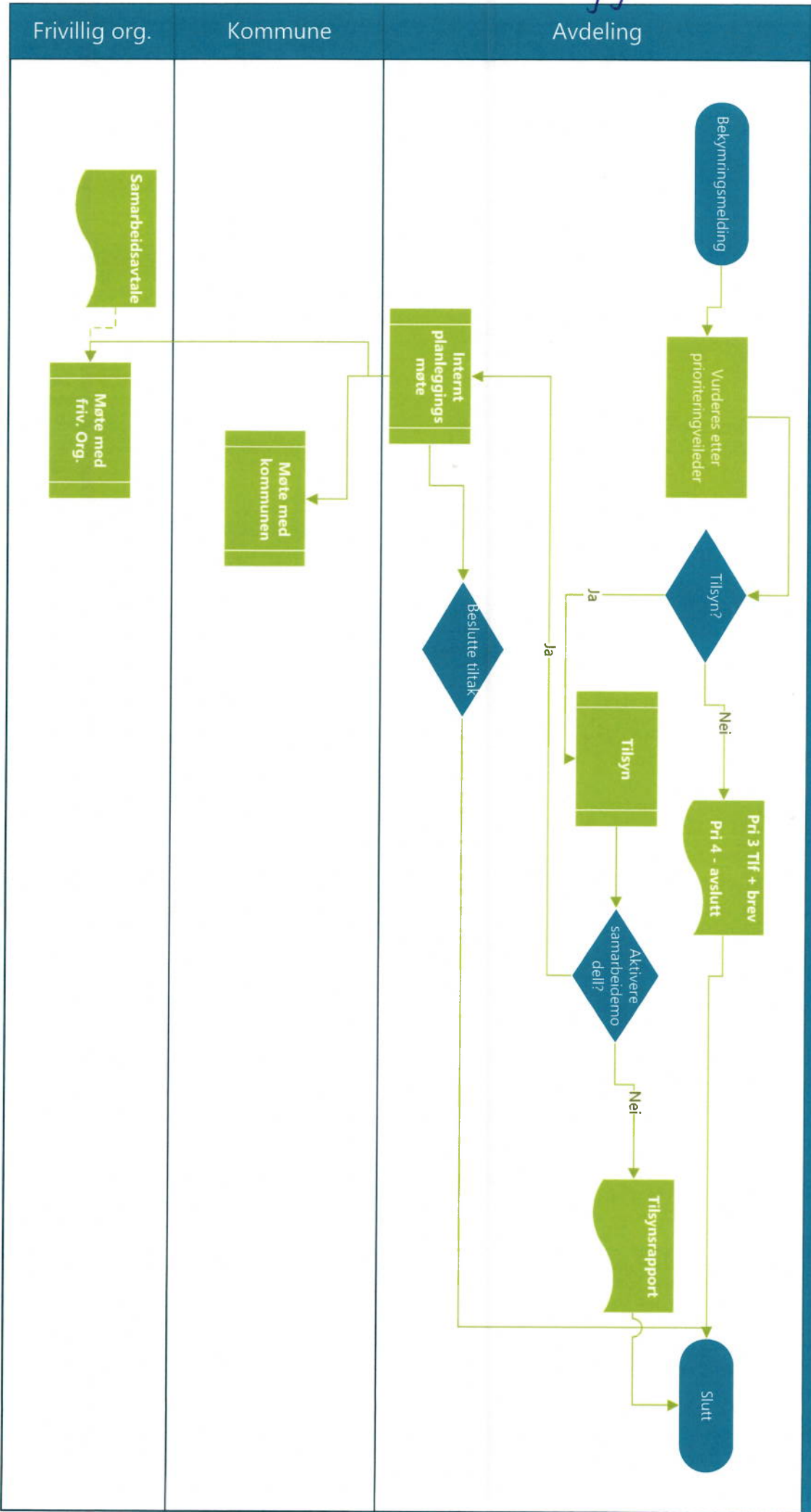
Diagnose

Kode	Diagnose	Organ	Spesifisering	Plassering	Merknad	Ansvarlig
AA.06.05.05.04	Otodectes-skabb	Ikke relatert til ett organsystem				02.07.2019 11:37//Jan Håkon Greaker
KA.01.02	Drektig	Kjønnsorganer				02.07.2019 11:38//Jan Håkon Greaker

Ansvarlig: _____

Jan Håkon Greaker

Vedlegg 7

Til dyrevernorganisasjonen Redd dyra Telemark

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

SAMARBEIDSAVTALE MELLOM REDD DYRA OG MATTILSYNET, AVD. TELEMARK.

1. Utgangspunktet for samarbeidet er enkeltsaker der Mattilsynet har mottatt en bekymringsmelding om et kattehold/en kattekoloni.
2. Redd dyra kan stille fosterhjem eller plass på kattehuset til disposisjon når Mattilsynet ber om bistand. Redd dyra må selv vurdere egen kapasitet, og leder av Redd dyra kan avslå forespørselen dersom det ikke er plasser tilgjengelig.
3.

Det er Mattilsynet som må be om oppstillingsplass dersom denne avtalen skal gjelde
--
4. Mattilsynet presiserer om bistanden gjelder mottak av katt og/eller innfangning og transport i den enkelte sak.
5. Dersom Redd dyra bistår med innfangning på privat eiendom, skal Mattilsynet avklare dette med grunneier.
6. Hver katt skal registreres med et fotografi, funndato og sted.
7. Redd dyra kan ikke delta på inspeksjoner sammen med inspektører fra Mattilsynet eller dyrevernemnda.
8. Redd Dyra sin representant kan bli bedt om å undertegne en taushetserklæring i den enkelte sak.

9. Der Mattilsynet lar seg bistå av Redd Dyra, godtgjøres dette med X kr pr katt, jf «Skjema for håndtering av katt fra Mattilsynet».
10. Dersom katten ikke er id- merket eller at noen gjør krav på katten, er katten Redd dyra sin eiendom.
11. Skader på personell og utstyr tilhørende Redd dyra dekkes ikke av Mattilsynet selv om skaden oppstår i forbindelse med samarbeidet med Mattilsynet.
12. Samarbeidsavtalen gjelder foreløpig i en prøveperiode på XX måneder.
Avtalen skal kunne revideres/sies opp av begge parter med 1 måneds varsel dersom den viser seg å ikke fungere etter hensikten.

Dato:

Avdelingssjef
Mattilsynet

Leder
Redd dyra Telemark

Dokumentasjon på at den enkelte katt er inkludert i saken:
Skjema for håndtering av katt fra Mattilsynet skal fylles ut for hver katt.

Vedlegg 9

SKJEMA FOR HÅNDTERING AV KATT FRA MATTILSYNET

Skjema sendes til Mattilsynet, avdeling Telemark, Bedriftsvegen 50,
3735 Skien evt postmottak@mattilsynet.no

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Mottaksdato:.....Signatur Mattilsynet:.....

Navngitt eier: Eierløs:

Id-merke: ja nei Id-nr:.....

Signalement:

Farge:

Avtegn:

Pelslengde:

Kjønn:

Helsekontroll:

Veterinær

Dato

Journalnummer

Redd dyra sin vurdering: (tamhet, helse)

Beslutning:

Redd dyra overtar katten dato og sign.:.....

Redd dyra overtar ikke katten dato og sign.:.....

Mattilsynets dekning av kostnader:

- Inntil 3 døgn oppstalling à 150 kr: 450 kr
- Enkel helsekontroll: etter dyreklinikk sin sats.

Etter 3 døgn dekker Redd dyra påløpende utgifter for katter de har overtatt.

Mattilsynet skal faktureres for avliving av katter som Redd dyra ikke ønsker å overta. Forutsetningen er at avliving skjer i løpet av 3 dager.

Redd dyra tar ansvaret for at katten blir avlivet.

Avliving gjennomført av:

Veterinær:

Dato:

Journalnummer:

(Kopi av utfylt skjema skal følge faktura fra veterinær som forestår avliving.)